

[Holmberg.]

mennesker på 18 år kan erhverve kørekort til lastbil med anhænger, kan jeg ikke se, hvorfor de ikke også — og måske bedre — skal kunne få kørekort til bus. Jeg tænker her på det sikkerhedsmæssige, hvor det netop spiller en væsentlig rolle, at en bus som regel kører i en fast rute.

Af disse korte bemærkninger kan ministeren forstå, at vi er velvilligt indstillet over for ændringen. Men jeg vil alligevel gerne spørge den højtærede minister, om han har forhørt sig hos den højtærede justitsminister om det forsvarlige heri. I bemærkningerne til lovforslaget anfører den højtærede minister, at det kun er meningen at dispensere, når der foreligger et omfattende kollektivt behov. Dertil vil jeg gerne sige, at det bliver sikkert svært, for det er da vistnok meget svært at administrere en lovparagraf, der stort set kun gælder for sporvejsfunktionærer. Man kan jo tænke sig, at andre mennesker kan påberåbe sig samme sikkerhed med hensyn til at køre, og så bliver det svært at afvise dem.

Der er altså en hel del principper i lovforslaget. Vi mener stort set at kunne acceptere det, men det vil nok være rimeligt, det hele taget i betragtning, at kigge nærmere på det i et udvalg.

Stæhr Johansen: På mit partis vegne kan jeg tilslutte mig det lovforslag, den højtærede minister har fremsat. I sig selv er lovforslaget ret nødvendigt. Det fremgår nemlig af bemærkningerne til lovforslaget og af ministerens fremsættelsestale, at den rationalisering, som de københavnske sporveje — og undskyld, jeg også siger frederiksbergske, det er jo ét selskab — har gennemført, og som for øvrigt for de første ruters vedkommende allerede har været en absolut succes, har gjort det nødvendigt med en omskoling af personalet. Hvis denne aldersgrænse stod hindrende i vejen, ville det skabe meget store vanskeligheder for driften. De nævnte 800, som skal omskoles, skal kun betjene de første 300 busser, der er indkøbt, og på grund af den succes, busserne har haft, vil der formentlig meget hurtigere end forudset ske nedlæggelse af andre sporvejslinjer til fordel for busser.

Det er klart, at da den lille dispensationsbeføjelse i sin tid faldt væk, skete det af

sikkerhedsmæssige grunde, og jeg kan godt forstå, at man kan være noget ængstelig ved at indføre den igen. Man har jo kunnet konstatere, at mange af ulykkerne skyldes unge menneskers letsindige kørsel med motorkøretøjer, og meget tit er det unge mennesker, der også på anden måde er impliceret i ulykkerne. Men netop når det gælder kørsel med så store vogne, er jeg ikke så bekymret. Forholdet er nemlig det for sporvejenes vedkommende — og det gælder også kørsel med militærets store vogne og med rutebiler — at de unge mennesker gennemgår en skoling, der giver dem adskillige timers træning, inden de kommer ud på hovedvejen. Desuden får de utvivlsomt under skolingens indprentet deres umådelige ansvar, når de kører med så store vogne og så mange passagerer. Jeg er altså ikke ængstelig ved denne dispensation. Jeg kan også tilføje, at så vidt man kan se af de københavnsk-frederiksbergske sporvejes erfaringer, er det ikke de unge mennesker med den hurtige reaktionsevne, der har de fleste uheld. Med den træning, man giver de unge chauffører, før de kommer ud at køre på egen hånd, tror jeg ethvert hensyn til sikkerheden er taget.

Jeg kan altså kun anbefale den ændring, ministeren har foreslået i denne lov.

A. C. Normann: Jeg skal på det radikale venstres vegne, men i stedet for det ærede medlem fru Else-Merete Ross, som partiet har valgt til sin ordfører i denne sag, men som er forhindret i at være til stede her i eftermiddag, gøre et par bemærkninger til lovforslaget.

En dispensationsbestemmelse for reglen om, at en omnibuschauffør skal være mindst 22 år og have kørt almindelig bil mindst ét år, inden han må køre bus, fandtes i loven af 1925, men udgik senere. Efter krigen var der brug for dispensationen, men da så man en tid ud fra et nødretssynspunkt administrativt bort fra den fuldstændige opfyldelse af lovens krav. Jeg ved ikke hvorfor, man ikke skyndte sig at ændre loven dengang, når dispensationsmuligheden var så overordentlig ønskelig, som ministeren siger i bemærkningerne. Jeg kan sige, at det tiltaler det radikale venstre, at man nu ikke ønsker at anvende nødretssynspunkter, men ønsker en dispensationsbe-